

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Clementis XII. ab Anno I. usque ad IV.

Luxemburgi, 1740

LXXI. Mandatum super observatione Brevis Clementis XI. circa bipartiam
divisionem officiorum pro Monachis Regnorum Galleciæ, & Legionis
Provinciarum de Campos, Congregationis Hispaniarum Ordinis ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74733](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74733)

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majori sub Annulo Piscatoris die 21. Augusti 1732. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

LXXI.

Mandatum super observatione Brevis Clementis XI. circa bipartitam divisionem officiorum pro Monachis Regnorum Galliciæ, & Legionis Provinciarum de Campos, Congregationis Hispaniarum Ordinis Cisterciensis.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. die 5. Sept. 1732. Pont. Anno III.

Exordium.

EX inuncto Nobis divinitus Apostolicæ ferivitatis munere in iis, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostri, dirimendarum in Monasticis Congregationibus, pie sanctæque in Ecclesia Dei institutis, exortarum litium, religiosæque concordie studio provide constituta sunt, ut firma semper, atque illibata persistent, jugiterque servantur, pastoralis officii nostri partes, cum a Nobis petitur, libenter interponimus.

Facti series.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Monachi Regnorum Galliciæ, & Legionis, ac Provinciarum de Campos, Congregationis Sancti Bernardi Hispaniæ Ordinis Cisterciensis, quod cum inter eos ex una, & dilectos pariter filios Monachos Regni Toletan., aliarumque Provinciarum adjacentium ejusdem Congregationis, multiplices gravissimæque controversiæ vigerent, diuque agitata fuissent, demum fel. rec. Clemens PP. XI. Prædecessor Noster, ejusmodi controversias e medio tollere, ac paci & tranquillitati ipsius Congregationis prospicere volens, per quasdam suas in simili forma Brevis die 3. Octobris 1710. expeditas literas, demandavit, eandem Congregationem in duas partes dividi: quarum unam Galliciæ, & oriundi ex Provinciis de Campos in Terris finitimis Regni Legionis: alteram vero oriundi ex Castella Nova, Asturiis, Rivogia, & locis Montaneis Burgensibus, constituerent; modumque & formam præscripsit, quibus conferenda, ac distribuenda essent officia Capitularia dicte Congregationis, aliasque saluberrimas edidit ordinationes pro felici Congregationis præfate directione ac gubernio; injungendo, ut præmissa sic a se statuta observari deberent in quatuor Capitulis Generalibus tunc proxime celebrandis, quibus peractis perdurare deberent, si dissensionem in dicta Congregatione cessassent; sin minus, ad se seu Romanum Pontificem pro tempore existentem recursus pro nova provisione habendus foret, & aliis, prout uberius continetur in ipsius Clementis Prædecessoris literis, tenoris, qui sequitur videlicet.

Provincia divisa a Clemente XI.

Clem. PP. Literæ.

§. 2. CLEMENS PP. XI. Ad futuram rei memoriam. (a) Sacrosancti Apostolatus officium superni dispositione consilii Nobis, nullo licet meritum nostrorum suffragio, impositum, salubriter exequi adjuvante Domino jugiter satagentes, exorta inter Religiosos Viros, quos vota sua Altissimo in sanctitate & justitia, paceque fraterna reddere decet, animo

rum dissidia opportunis rationibus dirimere, illisque, ne rursus quandocumque excitari valeant, ansam mature præcidere studemus, sicuti prudenti deliberatione prævia ad Omnipotentis Dei Gloriam, & animarum salutem arbitramur in Domino expedire.

§. 3. Dudum siquidem, cum per tunc in humanis agentem Dionysium Montilla, Monachum Congregationis Sancti Bernardi Hispaniæ Ordinis Cisterciensis, exortis gravibus controversiis inter Monachos ejusdem Congregationis, recursus ad fel. rec. Clementem PP. IX. Prædecessorem nostrum habitus fuisset; ipse Clemens Prædecessor causam controversiarum hujusmodi ad quamdam Congregationem tunc existentium S. R. E. Cardinalium, & Romanæ Curie Prælatorum, super reformatione dicte Ordinis specialiter deputatam, remisit, cui cum idem Dionysius quadam gravamina per quosdam Monachos Manchenos & Alcarrenos; novos Castellanos nuncupatos, Monachis aliarum nationum illata exposuisset, dicta Congregatio Particularis tunc existenti Episcopo Vallisoleitano commisit, ut Capitulo Generali dicte Congregationis tunc proxime celebrando præsideret, & partes dissidentes concordare, ortasque differentias extinguere, satageret; ipse vero Episcopus, commissionem hujusmodi executus, Capitulo Generali interfuit; sed cum pro reconciliandis partibus, & discordiis tollendis sedulam operam navasset, nihil ad effectum perducere valuit, ex eo, quia nulla discordantium pars suis prætensionibus cedere voluit, & sic, absoluto Capitulo, præfatus Episcopus re infecta discedere coactus fuit.

Clem. IX. exposite Provinciarum hujusmodi controversiæ.

Particularis Congr. examini demandata.

§. 4. Porro, transacto anno a Capitulo hujusmodi celebratione, tunc pariter existentes Generalis Reformatore, & sex Definitorum quamdam transactionem seu concordiam formaverunt, eamque quondam Hyacintho de Albenozar, Monacho dicte eorum Congregationis tunc in Romana Curia pro eadem Congregatione Procuratori Generali, ut illius confirmationem a Sede Apostolica obtinere curaret, transmiserunt: Cumque subinde præfata concordia per quasdam ejusdem Clementis Prædecessoris literas, die 14. Octobris 1669. in simili forma Brevis expeditas, confirmata fuisset, rec. mem. Clemens PP. X. itidem Prædecessor Noster circa præfatas Clementis IX. Prædecessoris literas per alias binas suas die 14. Februarii, & die 24. Decembris 1671. in eadem forma Brevis expeditas literas, diversas edidit declarationes & ordinationes super aequalitate, in Abbatibus, aliisque officiis inter Monachos ex locis citra & ultra Montes, Castellam Viterem a nova separantes, sitis respective oriundos servanda; nonnullaque statuit de Abbatibus immediate non reeligendis, illorumque Electionibus non amplius per Monachos Conventuales, sed in Definitorio per Generalem Reformatorem & Definitorum, & sex Electores certa forma eligendis, præterquam in casu mortis, renunciationis, vel privationis, & aliis, prout in præfatis utriusque Clementis Prædecessorum literis, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, uberius continetur. Sed quia memorata transactio seu concordia ad producendam pacem & quietem in præfata Congregatione Monachorum nedum insufficienti recognita fuerat, imo potius experientia compertum extiterat, ex ea discordias, contentiones, & persecutiones in dicta Congregatione emanasse; ideoque dilecti filii Monachi Regni Galliciæ, & de Campos, atque Terrarum Regni Legionis finitimarum, desiderantes, ut zizania, fructus bonorum operum suffocantia, tandem eradicarentur: &

Concordia posthac inter Monachos inita.

A Clem. X. confirmata adjectis postea statutis &c.

Quam vanâ evaserit dicte Concordia.

(a) Hæc Clementis PP. Literas, quamvis legi possint Tom. VIII. hujus Editionis pag. 74. ubi citantur Constitutiones ab eodem Pontifice pro hoc Ordine late. referre hic putavi, ut Lectorem commode interserirem, totam rei hujusce seriem ob oculos eis obijciens.

pax, atque mutua charitas suae Religioni restitueretur, dilectos pariter filios Paulum Freyra, & Dionysium Ximene, Monachos expressè Professos ejusdem Congregationis, in eorum Procuratores constituerunt, illosque ad Romanam Curiam, ut opportunum ejusmodi malis remedium a Sede Apostolica obtinerent, miserunt; Cum iidem Paulus, & Dionysius Procuratores anno 1700. rec. mem. Innocentio PP. XII. Praedecessori pariter nostro supplicem libellum super praemissis porrexissent, idem Innocentius Praedecessor eorum causam Congregationi tunc existentium S. R. E. Cardinalium, negotiis Episcoporum & Regularium praeposita, commisit; ipsa vero Cardinalium Congregatio die 20. Aprilis ultimo dicti anni, cognito supradictarum literarum impedimento, rescripsit, ut ad Nos pro aperiitione oris recurre-

Hinc Innocentio XII.

Postmodum Clementi XI. supplicatum.

Requisita Informationes.

Causa proposita in Signatura Gratiae.

Rescriptum.

Concordia suprad. nulla, laeva &c. cogita.

§. 5. Nos autem, ut in negotio hujusmodi, quod grave satis videbatur, debita maturitate procederemus, dilecto filio nostro Francisco S. R. E. Cardinali Acquavivae nuncupato, tunc in Hispaniarum Regnis nostro, & Apostolicae Sedis Nuncio, scripsimus, ut super in dicto libello expositis suam Nobis transmitteret relationem; ipse vero Franciscus Cardinalis tunc Nuncius auditis Partibus, & eorum Procuratoribus in Oppido Matriti existentibus, praesertim dilecto filio Christophoro Ossorio Exgenerali, praememoratorum Pauli & Dionysii Procuratorum ex una, & dilecto etiam filio Angelo Ramirez Procuratori Generali dictae Congregationis ex altera, partibus die 23. Aprilis 1702. relationem suam super statu Religionis una cum punctis seu articulis, coram ipso inter dictas partes concordatis, ad nos transmisit; ex quibus satis apparebat, exposita ab eisdem Paulo & Dionysio Procuratoribus maximum habere fundamentum. Unde subinde, nempe die 28. Novembris hujus anni, praefata causa in Signatura nostra Gratiae, coram Nobis habita, proposita, & contradicente pro parte Monachorum Castellae Novae, Rivogiae, Asturiano- rum, & Montaneorum Bargasensium, dilecto patris filio Joanne Guerrero Monacho ejusdem Congregationis, qui per mandata procurae per eum exhibitae ad praefatam Curiam ab illis eorum Procurator missus fuerat, de ejusdem Signaturae voto rescripsimus, pro aperiitione oris arbitrio ejusdem Congregationis Cardinalium.

§. 6. Cumque ista Cardinalium Congregatio in suis decretis super dicto arbitrio emanatis variasset, commisimus eidem Congregationi Cardinalium, ut quoad aperiitionem oris cum voto Auditorii Palatii Apostolici, suffragantibus omnibus ejusdem Auditorii Cappellanis nostris, & Auditoribus, procederet; qui, rationibus a dictis Paulo & Dionysio adductis moti, die 19. Novembris 1703. suum votum una cum decisione pro aperiitione oris, atque arbitrio publicarunt: & subinde nempe die 23. Septembris 1704. eadem causa in eadem Signatura Gratiae coram Nobis habita de novo proposita, commisimus eidem Congregationi Cardinalium, ut ipsa etiam quoad nullitatem, validitatem, vel invaliditatem bipartitae, stabilitae per transactionem seu concordiam a praefatis Generali & Definitoribus Generalibus confectam, & in praedictis Clementis IX. Praedecessoris literis insertam, cum voto eorumdem Auditorum, suffragantibus pariter omnibus, similiter procederet. Dicti vero Cappellani, & Auditores die 12. Januarii 1705. demonstrantes pluribus rationibus, dictam bipartitam seu concordiam, imo transactionem, esse nullam, injustam, inaequalem & enormiter laevam; die 4. Februarii ejusdem anni aliam

decisionem & votum, in quo literas compulso- riales a praedicto Joanne, Monachorum Castellae Novae, eisque adherentium Procuratore, petitas negarunt, ediderunt. Postmodum autem, cum dicta bipartita nulla & injusta declarata fuisset, memorati Paulus & Dionysius Procuratores in eadem Signatura Gratiae die 22. Septembris 1705. coram Nobis pariter habita, insisterunt, ut committeremus eidem Congregationi Cardinalium, quatenus ipsa pro novo temperamento stabiliendo cum voto eorumdem Auditorum & Cappellanorum nostrorum procederet. Votum tamen praedictae Signaturae fuit, ut praefata causa Congregationi particulari, a Nobis deputanda, committeretur. Proposita autem praedicta causa die 4. Februarii 1707. in Congregatione nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium, per Nos specialiter deputata, non sine scissura votorum rescriptum fuit: Nobis supplicandum esse pro expeditione aliarum literarum Apostolicarum in simili forma Brevis cum sanatione nullitatum bipartitae, aliorumque defectuum, si qui essent, reducendo vota Capitularia ad aequalitatem, etiam mediante subrogatione proximorum in defectum Graduatorum. Verum, quia defectus sanandi, detecti & publicati in decisionibus memoratorum Auditorum Cappellanorum nostrorum, enormem laesionem & injustitiam, quorum sanatio praecipue post tam longam litem, rationi & aequitati parum consona videbatur, ostendebant; Idcirco praedicti Paulus & Dionysius Procuratores, super dicta resolutione Congregationis particularis a nobis iterum audiri impetrarunt. Eadem tamen particularis Cardinalium Congregatio die 26. Junii dicti anni 1707. respondit: *In Decisis juxta modum*: Modus autem fuit, ut bipartita etiam quoad tres Praesidentias servaretur; Quodque in tribus proximis Capitulis ex illa medietate, ad Monachos nationis de Puertos a ca nuncupat. spectant. Monachis Campesinis conferrentur septem Abbatiae, ex quibus quatuor essent Mairices; Gallaeis autem sex, ex quibus tres pariter essent Mairices; & ulterius inter ipsos quolibet triennio una Praesidentia alternaretur, quibus officia Capitularia, necnon voces Capitulares tres ex quatuor partibus dictae medietatis conferretur dictis Monachis Gallaeis, & Campesinis, facta inter eos aequali distributione, & data dictis Monachis Campesinis, praetatione in casu numeri inaequalis; ea tamen adjecta lege, ut in quolibet Capitulo tam Abbatiae, quam officia hujusmodi variarentur. Reliquae vero Abbatiae, Praesidentiae, officia Capitularia, & voces Capitulares inter Monachos reliquarum omnium Nationum de Puertos a ca nuncupat. distribuerentur; Ita tamen, ut quoad Abbatias Monachi Asturiani, Rioxani, & Montaneses sex tantum haberent; Officium vero Generalatus in secundo proximo Capitulo Monacho Gallaeo, vel Campesino conferretur.

§. 7. Porro cum haec resolutio, quae aliquantulum laesionem temperat, eisdem Monachis Campesinis & Gallaeis gravamen minime tollat, nec auferat, imo potius praedominium factionis adversae confirmet; iidem Paulus & Dionysius Procuratores, contradicente exadverso eodem Joanne, praefatorum Monachorum Castellae Novae, Rivogiae, Asturiae, & Montaneorum Procuratore, denuo reclamarunt. Unde proposita iterum causa in eadem Signatura Gratiae die 14. Maii 1709. coram Nobis itidem habita, Ponente dilecto patris filio Magistro Annibale Albano, in utraque Signatura nostra Referendario, nostro secundum carnem ex Fratre germano Ne- pote, porrecta fuit commissio pro avocatione ad

Congr. Particularis ad hoc deputata.

Votum.

Causa in Signatura Gratiae repropo- sita.

Nos

Avocatio
Causæ ad SS.

Nos dictæ causæ a dicta Congregatione particulari Cardinalium : factaque propterea tam super meritis causæ, quam super ultimo posteriori decreto, ejusdem Congregationis particularis Cardinalium edito, matura consideratione : Decretum hujusmodi, ultimo loco emanatum, præfatis Monachis Gallæcis & Campesinis læsum, & ad sedandas factiones, pacemque in eorum Religione stabilendam insufficientem judicatum fuit; ac proinde emanavit ab eadem Signatura rescriptum: Pro avocatione ejusdem causæ ad Nos: & quod daretur resolutio in Camera. Hinc est, quod Nos tranquillitati dictæ Congregationis Monachorum in præmissis, quantum cum Domino possumus, benigne consulere cupientes, motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine eandem causam, ac lites, & controversias quascumque, inter Partes antedictas quomodolibet & in quacumque instantia tam in Sacro Palatii Apostolici Auditorio, quam in alio quovis Tribunali, & coram quocumque Judice pendentes, quarum omnium & singulorum statum, & merita, nominaque, & cognomina, ac qualitates Judicium, & Colligantium, & alia quæcumque, etiam specificam & individuum mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plene & sufficienter expressis, & exactissime specificatis haberi volumus, in statu & terminis, in quibus de præfatis reperitur, a præfatis, & aliis quibusvis Tribunalibus, & Judicibus ad Nos harum serie avocamus; illaque omnes & singulas suppressimus, perimus, extinguimus, & abolemus, ac perpetuum desuper utrique Parti silentium imponimus, osque ocludimus. Præterea earundem tenore præsentium statuimus & ordinamus: Primò, quod in quatuor primis proximis Capitulis, Congregatio Cisterciensium Hispaniæ, quæ consistit in quadraginta duobus Monasteriis, nempe: decem & septem in Provincia de Campos, & Terris adjacentibus Regni Legionis: tresdecim in Regno Gallæciæ: sex in Castella Nova, & præcise in Regno Toleti: tribus in Asturiis, & duobus in Provincia Rioxæ: & uno in Montaneis Burgesibus, in duas partes dividatur; Unam nempe faciant Gallæci, & oriundi ex Provincia de Campos, & dictis Terris adjacentibus Regni Legionis; Alteram vero oriundi ex Castella Nova, Asturiis, Rivogia, & Montaneis Burgesibus: Secundò, quod inter Monachos Gallæcos ex una, & Campesinos & Terris adjacentibus Regni Legionis ex altera partibus, fiat subdivisio in duas partes: animadverso, quod censeatur & reputetur oriundis ex prædictis Terris ita divisus & subdivisus ille, qui in aliqua ex illis natus est tempore, quo ejus parentes, aut aliquis ex illis, domicilium permanens in prædictis Terris habebat: Tertiò, quod omnia officia Capitularia, quorum electiones celebrantur quolibet triennio, tam intra quam extra Capitulum Generale distribuuntur æqualiter inter Monachos oriundos ex Terris ut supra divisus, itaut tot officia Capitularia habeant Religiosi oriundi ex Terris Castellæ Novæ, Asturiæ, Rioxæ, & Montaneorum Burgensium, quot Religiosi oriundi ex Regno Gallæciæ, & Terris Provinciæ de Campos, & adjacentibus Regni Legionis: alternando inter has duas partes sic divisas officium dispar, quatenus addit, subdividendo pariter medietatem præfatorum officiorum, tangentem Monachos Gallæcos & Campesinos, in duas partes æquales; quarum una in omnibus & singulo triennio conferatur Religiosis oriundis ex Gallæcia, & altera Religiosis oriundis ex Provincia de Campos, & Terris adjacentibus,

alternando inter has duas partes Monachorum sic divisas officium dispar: Quartò, quod officia Capitularia, quæ eliguntur in singulo Capitulo Generali, & sunt sexdecim, nempe sex Definitores, quatuor Procuratores Generales, duo Visitatores Generales, duo Suppletors Visitatorum, unus Promotor Fiscalis, & unus Secretarius Capituli, dividantur in duas partes omnino æquales: in quarum Una ponantur tres Definitores, duo Procuratores Generales, unus Visitator Generalis, unus Suppletor, & Promotor Fiscalis; in Alia verò tres Definitores, duo Procuratores Generales, unus Visitator Generalis, unus Suppletor, & Secretarius Capituli; & inter has duas partes divisas alterneretur Secretarius Capituli, & Promotor Fiscalis: ex his vero duabus partibus Unam habeant Monachi ex Castella Nova, Asturiis, Rioxa, & Montaneis de Burgos: Aliam habeant Monachi ex Gallæcia, & Campos, ac Terris convicinis Regni Legionis; alternando inter dictas duas Partes Generalatum de triennio in triennium, quod officium conferatur in primo proximo Capitulo Generali Monachò Gallæco vel Campesino, sicque de triennio in triennium alterneretur: Quinto, quod hæc pars, tangens Monachos ex Gallæcia, & Campos cum Terris convicinis Regni Legionis, subdividatur inter Gallæcos ex una, & Campesinos & circumvicinos Regni Legionis, ex alia partibus; ita tamen, ut ex Una parte ponantur duo Definitores, & unus Procurator Fiscalis ad formam alternativæ primæ divisionis: ex Alia unus Definitor, unus Procurator Generalis, unus Visitator Generalis, & unus Suppletor, alternando has partes subdivisas inter has Nationes quolibet Capitulo, & sic officium Generalis Reformatoris; itaut, quando Generalis Reformatore debeat eligi ex Regno Gallæciæ & Provinciis de Campos, pro una vice eligatur oriundus ex Regno Gallæciæ, & pro altera ex Provinciis de Campos & Terris circumvicinis Regni Legionis: Sexto, quod triginta octo Abbatias, quæ sunt in Religione (exclusa Palatiolensi, cujus Abbas semper est Generalis Reformatore) distinguantur in tres classes, quarum Prima sit Collegiorum, quæ sunt sex: Secunda sit Abbatiarum, quæ nuncupantur Matrices seu Monasteria, in quibus recipiuntur educanturque Novitii, & sunt viginti: Tertia Monasteriorum, in quibus non educantur Novitii, & sunt duodecim; quæ omnia per suas classes, ut supra, dividantur in duas partes omnino æquales, quarum prima contineat tria Collegia, decem Monasteria Matricia, & sex Monasteria non Matricia: Septimò, quod prædictæ triginta octo Abbatias ex unaquaque ex classibus designatis dividantur pro æquali, & Una pars; nempe decem & novem, conferantur Monachis oriundis ex Castella Nova, Asturiis, Rioxa, & Montaneis: Alia vero Monachis oriundis ex Gallæcia, Campos, & Terris circumvicinis ejusdem Regni Legionis: Octavò, quod decem & novem ex prædictis Abbatias, conferendis dictis Monachis Gallæcis, Campesinis, & Terris circumvicinis memorati Regni Legionis, subdividantur in duas partes æquales; ponendo in unaquaque tot Abbatias cujuscumque classis pro qualibet parte; & una pars sic subdivisa conferatur Gallæcis, altera vero Campesinis, & oriundis ex Terris circumvicinis prædicti Regni Legionis; Impar vero Monasteriorum inter ipsos alterneretur: Nonò, quod ex tribus Præfidentibus una conferatur singulo triennio Castellanis Novis, Asturians, Rivogianis, & Montaneis: altera Gallæcis, Campesinis, & circumvicinis ejusdem Regni Legionis: tertia vero alteri ex prædictis duabus partibus, quæ Genera-

Papæ Decreta.

Divisio Congreg. Hispaniæ in duas.

Alia subdivisio:

Officiorum distributio.

Divisio Abbatiarum.

De Præfidentibus &c.

tem non habet in triennio, conferatur; illa vero, tangens Campefnos & Gallacos, inter ipsos alternetur: Decimo, quod ex duobus Prædicatoribus Generalibus cum voto perpetuo in Capitulo, unus ex Monachis oriundis ex Castellâ Nova, Asturiis, Rioxa, & Montaneis; alius autem ex Gallæcia, Campos, & Terris circumvicinis dicti Regni Legionis eligatur; ita tamen, ut si una vice fuerit, electus Monachus oriundus ex Campos, & Terris circumvicinis supradicti Regni Legionis eligatur: Undecimo, quod duodecim Magistri, & quatuor Prædicatores Jubilati antiquiores, qui habent vocem perpetuam in Capitulo Generali, dividantur in duas partes æquales, scilicet sex Magistri, & duo Prædicatores pro qualibet parte; & unam partem habeant Monachi oriundi ex Castellâ Nova, Asturiis, Rioxa, & Montaneis: aliam vero partem habeant Monachi oriundi ex Gallæcia, Campos, & Terris circumvicinis ejusdem Regni Legionis; Hæc vero secunda medietas subdividatur æqualiter inter Gallacos, & Campefnos, nempe tres Magistri Jubilati & unus Prædicator Jubilatus pro Gallæcia, & alii tres Magistri & unus Prædicator pro Campos, & Terris circumvicinis prædicti Regni Legionis; ea tamen conditione, quod si aliqua ex supradictis partibus divisit & subdivisit non habeat Magistrum Jubilatum, vel Prædicatorem Jubilatum per lecturam seu prædicationem duodecim annorum, habeat facultatem subrogandi proximiorum in exercitio lecturæ vel prædicationis: Duodecimo, quoad Monachos eligendos ad Cathedras Universitatum Capitulum & Generalis Reformator provide attendant, ut eligantur Monachi ex omni natione juxta divisionem & subdivisionem, ut etiam inter ipsos post jubilationem & assecutionem Cathedrarum præfixa æqualitas servetur: Decimotertiò, quod si intra triennium, facta jam electione in Capitulo Generali, quacumque ex causa Generalatum vacare contingat, quamcumque Abbatiam seu quodcumque Officium ex supradictis, in locum sic vacantem promoveri debeat, & subrogari ab iis, ad quos spectat, Monachis oriundis ex illa parte, ut supra divisa & subdivisa, ex qua oriundus erat ille, ob cujus mortem promotionem, renunciationem, aut privationem, officium vacare contigerit, qui sic subrogatus exercere valeat munus suum dumtaxat ad tempus, quod supererat decedenti, renuncianti, privato, vel promotò,

In reliquis Ordinis Constitut. servandæ.

§. 8. Volumus autem, quod in reliquis omnibus, præsentibus nostris Ordinationibus non repugnantibus, serventur Constitutiones Ordinis, Decreta Sacrarum Congregationum, & Constitutiones Apostolicæ; utque hic modus observandi bipartitam inseratur inter Constitutiones juratas dictæ Congregationis Monachorum, & unâ cum illis legatur temporibus legi solitis in Monasteriis dictæ Congregationis, & in omnibus Capitulis generalibus, ac juretur ab omnibus Capitularibus observantia omnium prædictorum, antequam procedatur ad electiones; quod si forte aliquis jurare & observare renuerit, ejiciatur extra Capitulum, voceque activa & passiva pro eadem vice careat, sicque lis extincta remaneat.

De harum Literarum observantia,

§. 9. Præterea mandamus, ut hæc provisiones nostræ in quatuor Capitulis Generalibus proximis servari debeant, iisque completis perseverent, si dissentiones cessaverint; sin minus ad Nos seu Romanum Pontificem pro tempore existentem, recursus pro nova provisione fieri debeat.

Ac firmitate.

§. 10. Decernentes, easdem præsentibus literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri

& obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque, & non aliter, in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. præfatæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiti debere; ac irritum & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 11. Quocirca Ven. Fratri Episcopo Asturicensi, vel eo absente seu impedito, Ven. etiam Fratri Episcopo Calaguritano, per præsentibus committimus & mandamus, quatenus ipse per se, vel per alium, seu alios eandem præsentibus literas, & in eis contenta quacumque, ubi & quando opus fuerit; & quoties, pro parte interesse habentium, seu alicujus eorum fuerit requisitus, solemniter publicans, illisque in eisdem præmissis efficacis defensionis præsidio assistens, faciat auctoritate nostra, illos, & eorum quemlibet, præsentium literarum, & in eis contentorum hujusmodi commodo & effectu, pacifice frui & gaudere; non permittentes, illos desuper quomodolibet indebitè molestari, perturbari, & inquietari; contraditores quoslibet, & rebelles pro censuras & penas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque; super his habendis, servatis processibus; censuras & penas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam, si opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis.

Obstantium derogatio.

§. 12. Non obstantibus quoad ea, quæ præsentibus sunt contraria, præfatis utriusque Clementis Prædecessorum literis, aliisque omnibus, & singulis præmissis, & quatenus opus sit, de non tollendo jure quæsito, aliisque Nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis; necnon re. me. Bonifacii PP. VIII. Prædecessoris pariter nostri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas, aliquis auctoritate præsentium in iudicium non trahatur: aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, Congregationis, & Monasteriorum, ac Ordinis hujusmodi, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliâ in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§. 13. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis sic impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 3. Octobris 1710. Pontificatus Nostri Anno Decimo. F. Card. Oliverius.

Quem effectum hujusmodi Clem. XI. Literæ sortitæ fuerint.

§. 14. Ac licet pro parte dictorum Monachorum Regni Toleti, & Provinciarum adjacentium executio præfatarum literarum aliquandiu impedita, sive retardata fuisset, subinde tamen plenarium effectum suum sortitæ sunt tam in Capitulo Generali ejusdem Congregationis, quod anno 1717. celebratum fuit, quam in aliis tribus suble-

quenti-

quentibus Capitulis ejusmodi, in quibus electiones ad Abbantias, Generalatum, aliaque officia dictae Congregationis factae, caeteraque transacta fuerunt ea quiete, & animorum concordia, ut Monachi, ex utraque parte simul legitime congregati, semel atque iterum deliberaverint, & per secreta suffragia decreverint, bipartitam divisionem, aliasque ordinationes, in dictis Clementis Praedecessoris literis contentas, perpetuo retinendas ac servandas fore & esse, totidemque vicibus plenum Diffinitorium praefatae Congregationis per geminos alios solemnes & publicos actus Procuratorem deputaverit pro impetranda ab hac S. Sede literarum praedictarum confirmatione & extensione in perpetuum: ingenue fatendo, rationem & normam regiminis in iis stabilitam eidem Congregationi apprime congruere, dum ita omni aequitate Praelaturae ac munera distribuantur; & exinde, sicuti experientia edocuerat, cessaverant omnes factiones, quae antea in dicta Congregatione dominabantur, atque praepollebant; ac tam perniciofa dissidia in eam invexerant, Religiosaque tandem pax & tranquillitas eidem Congregationi & Monachis reddita fuerat. Verum postmodum praedicti Monachi Regni Toletan. & Provinciarum adjacentium, mutato consilio, ac causari dissensiones in ipsa Congregatione nedum omnino extinctas, adeoque locum esse novae provisioni a Sede Apostolica capiendae juxta dispositionem earundem Clementis Praedecessoris literarum, coram tunc existente Auditore re. me. Benedicti PP. XIII. Praedecessoris etiam nostri, citationem cum inserta Commissione directa Congregationi particulari ab ipso Benedicto Praedecessore deputanda expediri curarunt, cui tamen dicti Exponentes sese opposuerunt, ac eidem Benedicto Praedecessori interim exposito, quod non solum praesertim Clementis Praedecessoris literae pacifice observatae fuerant, sed insuper in Regno Gallesiae, & Provinciis de Campos plusquam duae ex tribus partibus Monasteriorum seu Conventuum praefatae Congregationis reperiebantur, emanarunt die 20. Decembris 1728. a dicto Benedicto Praedecessore quaedam literae, quibus duae ex tribus partibus Abbatiarum, Officiorum, ac Suffragiorum Capitularium ejusdem Congregationis Exponentibus praedictis adjudicabantur relicta eorum reliqua tertia parte praefatis Monachis Regni Toletan. ac Provinciae adjacentium, & aliis, prout in ejusmodi literis, quarum tenorem praesentibus pro plene & sufficienter expresso ac inserto haberi volumus, latius dicitur contineri.

§. 15. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, suspensa executione harum literarum Benedicti Praedecessoris, occasione quinti ac novissimi Capituli Generalis dictae Congregationis, quaestio inter Partes excitata fuisset super modo procedendi in eodem Capitulo Generali, allegantibus Monachis Regni Toletan. & Provinciarum adjacentium, Capitulum illud celebrandum esse cum plena votorum seu suffragiorum libertate absque ullo alio recurso ad Sedem Apostolicam; tamen in supradictis Clementis Praedecessoris expresse in casu discordiae demandatus fuerat: contra vero Exponentibus praefatis ejusmodi literas Clementis Praedecessoris observandas esse asserentibus, & si secus fieret, de nullitate Capituli Generalis dicentibus, atque ad dictam Sedem Apostolicam provocantibus; Cumque nihilominus Capitulum hujusmodi die 5. Maji 1730. nulliter habitum fuisset, ac successivae ambae Partes Sedem praedictam adissent, a qua Monachi Regni Toletan. & Provinciarum adjacentium, Capitulum sic celebratum confirmari, nec

non deinceps votorum seu suffragiorum libertatem concedi postularunt: ac vicissim dicti Exponentes, Capitulum praefatum nullum declarari, ac praesertim Clementis Praedecessoris literas posthac quoque observari petierunt; Nos hanc controversiam Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium praepositorum, cognoscendam remisimus, ubi inter alia dubia inter easdem Partes concordata, & a dicta Congregatione Cardinalium resoluta, illo quoque proposito ac disputato: *An, & quomodo esset providendum in futurum in casu &c.* Memorata Congregatio Cardinalium die 16. mensis Maji proxime praeteriti, re undique perpensa, ac praevio maturo examine discussa, referente Ven. Fratre Nostro Francisco Episcopo Ostien. & Veliternen. ipsius Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Barberino nuncupato, rescripsit: Nobis consulendum, ut Clementis praedecessoris literas praefatas perpetuo servari mandaremus.

§. 16. Quare dicti Exponentes Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut statui ejusdem Congregationis Monachorum opportune in praemissis providere, & ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsorum Exponentium votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere cupientes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodate existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de eorumdem Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium praepositorum, qui die 18. mensis Julii mox elapsi, reposita Causa cum dubio: *An esset standum, vel recedendum a decisis, quoad perpetuitatem literarum Clementis Praedecessoris?* in Decretis die 16. Maji perstiterunt, consilio, praesertim Clementis Praedecessoris literas enarratas, Benedicti Praedecessoris literis, quas, quatenus opus sit, per praesentes revocamus, minime obstantibus, perpetuo servari in futurum, auctoritate Apostolica harum serie praecipimus & mandamus; sicque & non aliter per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac dictae Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales, etiam de latere Legatos, & ejusdem Sedis Nuntios, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

§. 17. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus & singulis illis, quae idem Clemens Praedecessor in literis suis hujusmodi concessit non ob stare, caeterisque contrariis quibuscumque.

§. 18. Volumus autem, ut ipsarum praesentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica Dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in iudicio quam extra habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur, si forent exhibitae vel ostensa.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem

Clementis
Literas ser-
vari praeci-
piunt.

Obstantium
derogatio.

Fides Tran-
sumptorum.

Aliae Benedi-
cti XIII. Li-
terae.

Quid actum
in anteriori
Capitulo Ge-
nerali.

sub Annulo Piscatoris die 5. Septembris 1732. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Cardinalis Oliverius.

LXXII.

Confirmantur nonnulla Statuta pro meliori regimine Provinciæ Granaten. Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia.

Dat. die 10. Sept. 1732. Pont. An. 111.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Petitio.

Decreta nonnulla probano Provinciæ regimine.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Joannes de Sok, Minister Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum, quod juxta mentem hujus S. Sedis, ac resolutionem novissimi Capituli Generalis ejusdem Ordinis in Civitate Mediolanen. anno 1729. celebrati in Capitulo Provinciali Provinciæ Granaten. dicti Ordinis habito die 20. Maji 1730., communi consensu Vocalium, nemineque discrepante, inter alia statutum fuit, ut omnes Conventus Provinciæ præfate, nullo excepto, non nisi Cantu Gregoriano uterentur in divinis Officiis, & Missæ Sacrificiis solemniter celebrandis, duoque erigerentur, aut destinerentur Conventus ipsius Provinciæ, in quibus Religiosi Studentes post emensum fructuose triennium studii Theologiæ Moralis Præcticæ, sicuti jam ab eadem Sede in Regnis Hispaniarum dispositum, & a Ven. Fratre Archiepiscopo Panormitan. tunc temporis Ministro Generali prædicti Ordinis die 19. Februarii 1727. palam indictum fuerat; sicque, & non aliter iidem Studentes in Provinciali, vel intermedio Capitulo dictæ Provinciæ, prævio accurato examine, verbi Dei Prædicatores, & Sæcularium Confessarii institui valerent; In unoquoque vero e præfatis duobus Conventibus, hujusmodi studiis destinatis, constitui nequireret nisi unus Lector, qui antea per aliquot annos Theologiam Scholasticam publice ac laudabiliter legisset, vel saltem integrum Philosophiæ cursum perfecisset; Ac Lectores ejusmodi pro tempore existentes, qui literarias exercitationes præscriptas adimplerent, frui deberent privilegiis & exemptionibus, quibus ipsius Theologiæ Scholasticæ Lectores gaudent, non secus, ac si eandem Theologiam Scholasticam toto tempore ad id definito legisset. Præterea in Congregatione seu Capitulo Provinciali intermedio supradictæ Provinciæ in Civitate Granaten. die 24. mensis Novembris proxime præteriti peracto, omnium itidem Vocalium consensu & suffragio ordinatum fuit, ut unus ejusdem Provinciæ Conventus in Seminarium sive Professorium institueretur ac deputaretur, quo Clerici dictæ Provinciæ immediate post emissam ab eis regularem professionem irremissibiliter mitterentur, ibique per unum saltem annum permanerent, linguæ latinæ, & cantui Gregoriano præfate operam navaturi; & interim omnia, quæ durante anno probationis observaverant in Clausura, tum privati cum publicis in communitate exercitiis vacando, eodem modo facere tenerentur; utque Magister Alumnorum dicti Seminarii seu Professorii, qui rite illos docuisset, privilegiis quoque & exemptionibus Magistris Novitiorum Ordinis prædicti attributis potiretur.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, præmissa ad majorem Dei Glo-

riam, ac doctrinæ, & regularis disciplinæ in Ordine præfato incrementum tendere dignoscantur, Nobis propterea ipse Joannes Minister Generalis humiliter supplicari fecit, ut illa Apostolicæ confirmationis nostræ præsidio communiare, perpetuæque eorum observantiæ providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ejusdem Joannis Ministri Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, qui relationem venerabilis Fratris Nostri Episcopi Ostien. & Veliterni. Sanctæ Romanæ Ecclesiæ præfate Cardinalis Barberini nuncupati sibi super præmissis factam, necnon dilectum filium Procuratorem Generalem Ordinis prædicti audiverunt, consilio, enunciata statuta & ordinationes auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus; illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robor adjicimus, ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplementis: salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

§. 2. Decernentes, easdem præfatas literas, firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac dictæ Sedis Nuncios judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, præfatorum Ordinis ac Provinciæ, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 10. Septembris 1732. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

Confirmantur Statuta nonnulla super distributione Officiorum Provinciæ Terræ Laboris Ordinis Fratrum S. Francisci de Observantia Reformatorem nuncupatorum.

CLE.

Auctoritate Apostolica confirmatur.

Clausula.

LXXIII.